Nr. 229. w Czwartek — dnia 1. Października 1857.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr. na całe Prusy 2 tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ¼ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Londyn, 29. Września. — Według dalszych wiadomości z Kalkuty, Luknow miał mało żywności i był blokowanym przez Nena Sahiba. Lord Elgin wraca do Chin, a według wiadomości z Hongkong silnie był Kanton blokowany przez Anglików.

— Morning Post twierdzi, że Nena Sahib utonął i że wiadomość o śmierci jenerała Reeda potwierdziła się.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 28. Września. — Dzisiejszy Monitor zamieszcza szczegółowe sprawozdania o pobycie cesarza w Sztutgardzie.

Cesarzowa z cesarskim następcą tronu przybyli do Paryża.

Londyn, 28. Września. — Według nadeszłych wiadomości z Indyj, Goolab Singh umarł w dniu 2. Sierpnia. W Nussirabad, prezydenturze bombajskiéj został pułk piechoty rozbrojony. W Madras rozbrojono pułk kawaleryi, ponieważ niechciał się udać w pochód do Bengalu. W środkowych Indyach spokojnie. W Lahorze zbuntował się pułk i zamordował dowódzcę Spencera, późniéj przytłumiono powstanie.

Tryest, 28. Września. — Poczta śródlądowa przybyła tu z wiodomościami z Bombaj dochodzącemi do d. 31. Sierpnia. Times w Bombaj wychodzący poczytuje sprawy indyjskie za pożałowania godne. Jenerał Havelok cofnął się do Cawnpore. Królestwo całe Audu było w powstaniu. Delhi jeszcze niezdobyte, ale zamierzano na to miasto uderzyć po przybyciu korpusu zostającego pod dowództwem brygadyera Nicholsona. Po różnych stacyach wojskowych wybuchły rokosze, wskutek których rozwiązano wiele pułków indyjskich. W Lahorze wybuchło powstanie, w którem zamordowano dowódzcę Spencera. I w bombajskich pułkach objawiły się niebezpieczne znaki powstania.

Z Hongkong donoszą, iż admirał Seymour ogłosił rzekę i port kantoński w stanie oblężenia.

Berlin, 30. Września. — Naj. Pan raczył udzielić kr. hanowerskiemu tajn. nadradzcy pocztowemu Friesland order orła czerwonego 2éj kl., ces. francuskiemu komendantowi portu hr. de Reynold de Chauvancy w Dieppe, pobórcy Wittich w Wąsorzu powiecie górskim, byłemu burmistrzowi w Münstereifel Finkelnburgowi w Bonn, order orła czerwonego 4éj kl., tudzież podporucznikowi Haack w pułku 26 piechoty, medal na wstążce za ocalenie życia, zamianować zaś prorektora przy gimnazyum świdnickiem prof. Dr. Jana Guttmana, dyrektorem gimnazyum w Brzegu.

Berlin, 29. Września. — Paryski korespondent pisze w Independance Belge, że rządy niemieckie Bawaryi, Saksonii, Wirtembergu i Hanoweru okazują skłonność do przedłożenia sprawy niemiecko duńskiéj kongresowi paryskiemu, że Francya z tego byłaby zadowoloną i że Austrya i Prusy dla tego wstrzymują się z przedłożeniem téj sprawy przed bundestag, aby niedać owym czterem państwom sposobności do uczynienia tamże wniosku o przedłożenie sprawy niemiecko duńskiéj kongresowi paryskiemu. Tak sprzeczne wiadomości krążą o téj sprawie między publicznością, iż niedziwimy się wcale, iż znalazł się korespondent, który taką bajkę puścił między dzienniki.

Najświeższe wiadomości. — Wszystkie dzienniki tak niemieckie jakoteż francuskie i angielskie, które są na czele piśmiennictwa politycznego, zaręczają, iż zjazd w Sztutgardzie zmierza do zapobieżenia rewolucyom i utrwalenia pokoju. Jedno przeto echo przelatuje przez wszystkie organa francuskie, a ten głos zarówno przebija się w Zeit, Ostdeutsche Post, a dziś nawet w Timesie. Jedna Patrie czyni z nich wyjątek, bo szczypie Austryą za jéj twierdzenie, iż ona ma prawo do sądzenia spraw włoskich. Podobne twierdzenie słyszeliśmy i ze strony Rosyi, która sobie zastrzegła tłumaczenie traktatów zawartych z Turcyą. Tymczasem Zeit powiada, że obecnie nietylko chodzi o zniesienie układu kwietniowego, ale jeszcze o uchylenie świętego sprzymierza, które jak się wyraża Ostdeutsche Post stało się ideologicznem i niepraktycznem z tego powodu, iż mimo frazesów pobożnych, uprzedzać pragnęło rozporządzenia Opatrzności. Pozostawiło atoli to przymierze święte praktyczną naukę światu, że monarchowie i ludy niepotrzebują sprzymierzy odrębnych, aby żyć społem w pokoju i przyjaźni ku celom cywilizacyi. W chwili przecie, gdzie jedno państwo uniesione namiętnością lub zgubnem obliczeniem, zagraża istnieniu lub prawom dobrze nabytym innego państwa, natenczas następuje konieczność łączenia się innych państw ażeby zapobiedz niebezpieczeństwu za pomocą spólnych środków. Skoro cel osięgnięto, sprzymierze odrębne przemienia się na sojusz powszechny, który przestrzega celów cywilizacyjnych we wszystkich państwach europejskich. Z tego zapatrywania się dzienników austryackich, wyprowadzają wniosek, z którym się także Times zgadza: iż po zjeździe sztutgardzkim nastąpić powinno powszcchne zmniejszenie wojsk stojących w Europie.

Pod tym względem mówi Times: jeżeli cesarstwo znaczy pokój, a cesarstwo rosyjskie koleje żelazne i zbiory zboża, natenczas w porządku rzeczy nastąpić powinny dobrodziejstwa błogosławionego pokoju. Gdzie nikt sobie nieżyczy zamachów, tam niemasz potrzeby utrzymywania nieustających a silnych zastępów zbrojonych. Wojna sama bodaj jest gorszą od wyczerpujących wszelką pomyślność środków przyspasabianych na jéj prowadzenie. Obaj monarchowie, którzy się zjadą w Sztutgardzie, panują nad państwami, które poczytują za główną przeszkodę do powszechnego rozbrojenia. Wiadomo wszystkim, iż Prusy i Austrya nie są zaczepiającemi państwami. Anglia nie pragnie ani piędzi ziemi na stałym lądzie europejskim i pomyślność jéj idzie w parze z pokojem i pomyślnością stałego lądu. Francya i Rosya są mocarstwami, których wojska wciąż zagrażają pokojowi europejskiemu. Wierzymy głęboko, iż Francya podziś dzień niema zamiaru zdobyczy, i że jéj niezmierne armie utrzymywane są po większéj części z powodu tradycyi czasów poprzednich. Francuzi niepotrzebują się dziś obawiać koalicyi angielsko-austryackiéj, lub angielsko-rosyjskiéj i połowa ogromnéj armii francuskiéj może bez niebezpieczeństwa broń swoją na lemiesz zamienić.

Któżby więc nie chciał uwierzyć w praktyczne i pokojowe zamiary zjazdu sztutgardzkiego, kiedy tak święcie zaręcza nam prasa europejska.

Tymczasem korespondent wiedeński pomniejszéj gazety wrocławskiéj twierdzi, że Rosya zbliża się do Francyi celem poniżenia Austryi i zadekretowania drugiéj Grecyi nad Dunajem.

Królewiec, 26. Września. — U nas zmniejszyła się cholera widocznie, natomiast na prowincyi sprząta ofiary. Co dzień nadchodzą do nas wiadomości od wschodu i zachodu, iż ta epidemia się rozszerza. Zostały nią nawiedzone Tylża, Insterburg, powiaty Rastenburgski i Röslerski, a szczególniéj nawiedziła dotkliwie miejsce cudowne św. Lipki. Równie panuje w Brunsbergu, Elblągu i Gdańsku.

Weimar, 25. Września. — To, co było wieścią, stwierdza się. Cesarz austryacki zjeżdża się tu z cesarzem rosyjskim, który 29. albo 30. Września przybywa a cesarz austryacki 1. Października. Pierwszą pobudką do tego zjazdu były Prusy.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 25. Września. — W skutek rozkazu, ogłoszonego ukazami rządzącego senatu z dnia 3go Lipca 1853 r.; rekruci pochodzący ą Królestwa Polskiego, stale byli przeznaczani do służby w wydziale marynarki. — Zarządzający ministerstwem marynarki, doniósł rządzącemu senatowi dnia 31 Lipca r. b., że najj. cesarz raczył rozkazać na przyszłość przeznaczania rekrutów rodem z Królestwa Polskiego do służby morskiéj, zaprzestać, zachowując dotychczasowy stan rzeczy tylko co do tych, którzy obecnie w takowéj służbie znajdują się.

— Kościół Wniebowstąpienia, w czerwonym dworze pod Kownem, budował architekt włoski Anchini. Budowa podobna do kościoła ś. Karola Baromeusza w Warszawie, kosztowała 100,000 rs. Same organy, które stawiał p. Mackiewicz, uczeń Krahla w Warszawie, szacowane są na 6000 rsr. Ołtarze i posadzka, są z marmuru zagraniczne. Przy kościele jest kaplica w téj mieści się grób niegdy Wandy z Wańkowiczów hr. Tyszkiewiczowéj, małżonki Benedykta hr. Tyszkiewicza, fundatora tego przybytku pańskiego. Pomnik z marmuru białego, zrobił artysta Pampeloni, (ten sam zapewne, którego dłuta jest znany nagrobek hr. z książąt Radziwiłłów Krasińskiéj, małżonki ordynata opinogórkiego. K. W.

— Mówiliśmy właśnie niedawno, że z 14tu kolaboratorów (najmłodszych nauczycieli przybranych), którzy w r. 1818 przy liceum warszawskiem pracowali: (że nie powiem tu o profesorach i nauczycielach etatowych) 3ch tylko do dziś dnia przy życiu pozostaje, Ludwik Koncewicz, Andrzéj Kucharski, i P. Szwarc, nauczyciel języka niemieckiego. Aliści któżby się spodział! dnia zaonegdajszego śmierć nieubłagana wyrwała z grona naszego Ludwika Koncewicza. Po r. 1818 był mianowany etatowym nauczycielem, późniéj profesorem liceum warszawskiego i obok tego wykładał język i literaturę polską w instytucie guwernantek, dopóki ten w Warszawie egzystował. Znawca gruntowny historyi i języka polskiego, wezwany był za zasługi w stanie nauczycielskim położone, na dyrektora gimnazyum w Łukowie, a ukończywszy swój zawód publiczny i otrzymawszy emeryturę, jeszcze się trudnił zgłębianiem natury języka polskiego i wykładem jego zasad w warszawskich instytutach prywatnych. W tych dniach właśnie czytaliśmy pochwały jego prac około języka

polskiego, pochwałę mianowicie jego ortografii polskiéj, która się drugiego wydania doczekała. Aliści już zgasł i pozbawił nas swéj głębokiéj nauki języka polskiego o którym z nami przed kilku dni rozmawiał.

Z Wielunia. — W powiecie wieluńskim po ukończonym sprzęcie okazał się w ogólności niezwykły plon oziminy, tak, że od lat kilkunastu podobnego tameczni gospodarze nie pamiętają. Żyto i pszenica są czyste, bujne w słomie i wydajne w omłocie, za to jarzyny z powodu suchego lata, zupełnie chybiły, a w niektórych dominiach niepowracają nawet rzuconego w ziemię nasienia. Siano i potrawy, są mniéj jak mierne, i byłaby niezawodnie wielka obawa o paszę, gdyby jéj braku niewynagrodziła obfitość słomy ozimej. Kartofle zaczęto w niektórych dominiach kopać; plon ich pokazuje się różny, tam gdzie nie były zarazą dotknięte, wydają 9 do 11 ziarn, w innych zaledwie 4 ziarn spodziewać się można; w ogólności jednak uważając, nie należy tego roku na nieurodzaj téj pożytecznéj rośliny narzekać. Siewy ozime wszędzie już rozpoczęte, u wielu nawet zabieglejszych gospodarzy takowe zbliżają się do końca; ciągle jednak panująca posucha, wywoływała powszechne narzekanie rólników. Do smutnych wypadków jakiemi dotknięte zostały okolice Wielunia policzyć należy pożar nastąpiony w Chotowie, wsi należącéj do W. Alex. Nieszkowskiego, skutkiem którego spalił się śpichrz i stodoły, wraz z całkowitym sprzętem, nieubezpieczonym o ile nam wiadomo w tow. ogniowem. Przyczyną tego nieszczęścia była nieostrożność palenia cygara przez jednego z oficyalistów do dozoru robotników użytego. Oby przynajmniéj te częste z nieostrożności wynikłe klęski, stały się nauką dla oficyalistów dworskich, którzy tym sposobem nie tylko kładą na szalę losu całą przyszłość zabiegłego gospodarza, ale nadto lekkomyślnością swoją dają zły przykład ludowi, tyle chętnemu zawsze do zapatrywania się na czynności zwierzchników.

Francya.

Paryż, 26. Września. — Monitor umieszcza na czele wiadomość z Sztutgardu z dnia wczorajszego téj treści:

Cesarz opuścił tego rana o 8 godzinie Strasburg, aby się udać do Sztutgardu. W Badenie przyjmował go wielki książe pruski, który wręczył cesarzowi pismo własnoręczne króla, brata swego, w którem ubolewa nad tem, że sam osobiście cesarza powitać nie może w podróży. O $1\frac{1}{4}$ godziny wyjechał cesarz z Badenu. W Karlsruhe pożegnał się cesarz i przybył o $4\frac{1}{2}$ do Sztutgardu.

— Cesarzowa ze synem swym cesarzewiczem oczekiwani są w poniedziałek z Biarric.

— Z Tours pod dn. 24. Września donosi Journal d'Indie et Loire, że okolicę tamtejszą nawiedził 23. b. m. gwałtowny z grzmotem połączony deszcz. Z Marsylii zaś donoszą pod dniem 26. b. m.: W skutek ulewnego deszczu kolej żelazna tulońska w wielu miejscach zmełtą została.

(Z kor. Cz.) Rodacy przemysłowi zajmują się wiele torfem, którego jest dużo u nas, a który nie jest dość głęboko a zatem dość zyskownie kopany. Zajmują się także zamienianiem torfu na węgiel ziemny, który u nas drogo kosztuje. Widziałem kawałek węgla robionego z torfu przez jednego rodaka, kawałek równie twardy jak węgiel angielski a daleko tańszy. Gdyby został zaprowadzony, przemysł torfowy oszczędziłby nasze lasy.

Pan Duchyński znany ze swych badań o Słowiańszczyźnie i Rosyi ma wkrótce wydać nowe.

Anglia.

Londyn, 25. Września. — Nad zjazdem cesarzy w Sztutgardzie rozwodzi się dziś Times mówiąc: Zjazd ten nie uczyni głebokiego wrażenia na nas Anglików. W naszych czasach zjazdy podobne są zwyczajne, i choć zjazd sztutgardzki przywodzi na pamięć tylżycki i konferencye przed 50ciu laty wydarzone, widzimy w tem atoli więcéj zamianę grzeczności, aniżeli inauguracyą politycznego planu. Cesarz Francuzów działa wedle nas w rzeczy saméj roztropnie, ogłaszając tym sposobem przyjęcie siebie do braterstwa europejskich mocarstw. Przed 5ciu laty wyrządził zmarły cesarz rosyjski obelgę, po któréj nastąpiła ostra odpłata. Gdy reprezentanci cezarów i monarchini, która wysoki tron naszego królestwa zajmuje, nie wahali się przemówić do nowego monarchy jako do sobie równego, nie mógł się władzca państwa na pół ucywilizowanego do tego zdecydować, aby wynurzyć mu wyrazy zwykłéj grzeczności. Było to obrazą widoczną, rozmyślną.

Co się tyczy kwestyi politycznych, kończy Times: to na tym zjeździe mało się zdziała, a to z téj prostéj przyczyny, bo mało jest do działania.

Tożsamo pismo donosi: że stósownie do dwóch listów prywatnych z Kalkuty pod d. 8. Sierpnia równocześnie z angielskim okrętem »Shanon« nadszedł tam okręt francuski z 500 wojska francuskiego. Wojsko to nadeszło jak się zdaje z Chin, aby bronić interesów francuskich w Czandernagor.

— Dziś wrócił z Francyi książe Cambridge.

Londyn, 25. Września. — Nad położeniem Indyj zastanawia się dzisiejszy Globe: Choć się spodziewamy, że w przeszłych dwóch miesiącach nie otrzymamy z Indyj wiadomości o zatrważających wypadkach, toć jednak winniśmy przestrzedz czytelników naszych, aby byli przysposobieni i na złe wiadomości. Nie mamy powodu do przypuszczenia, aby przed upływem trzeciego tygodnia miesiąca Października mogło coś zajść stanowczego, bo po ten czas dopiero posiłki z Angli wysłane staną w Indyach.

Londyn, 26. Września. — Dziś spodziewany jest z Paryża p. Persigny, poseł francuski przy dworze angielskim.

Londyn, 27. Września. — Times pisze: Cieszy nas, że możem donieść, iż wysoka Porta zaleciła posłowi swemu w Londynie wyliczyć 1000 funt. szt. lordowi majorowi, jako dar dla funduszu indyjskiego.

Galicya.

Statuta uprzywilejowanego c. k. towarzystwa kolei żelaznéj galicyjskiéj potwierdzone przez cesarza austryackiego na d. 1. Sierpnia r. b. ogłoszono i brzmią w przekładzie urzędowym jak następuje:

STATUTA
c. k. uprzywilejowanego towarzystwa kolei żelaznéj galicyjskiéj Karola Ludwika.

Rozdział I. Cel stowarzyszenia jego nazwa, siedziba i trwanie.

§. 1. Założenie towarzystwa. Na zasadzie dokumentu najwyższéj koncesyi z daty Cremona dnia 3. Marca 1857 r. który się tu w wierzytelnym odpisie dołącza, zakładają:

1. Książe Leon Sapieha jako pierwszy ubiegający się o koncesyę, tudzież jako założyciele przystępujący:

Władysław hr. Badeni, Józef hr. Baworowski, Włodzimirz kawaler Borkowski, Józef Breuer, Włodzimirz hr. Dzieduszycki, Stanisław hr. Gołuchowski, Maurycy de Haber, Karol książe Jabłonowski, Wincenty Kirchmayer, Kazimirz hr. Krasicki, Kazimirz hr. Lanckoroński, Kajetan hr. Lewicki, Jerzy Henryk książe Lubomirski, M. Rachmiel Mises, Kaliski książe Poninski, Alfred hr. Potocki, Adam hr. Potocki, Władysław ks. Sanguszko, Adam ks. Sapieha, Edward hr. Studnicki, Henryk hr. Wodzicki, Wit hr. Zeleński, niemniéj współzałożyciele przybrani w moc artykułu 22 dokumentu koncesyi:

2. c. k. uprzywilejowany zakład kredytowy dla handlu i przemysłu;
3. c. k. uprzywilejowana koléj północna cesarza Ferdynanda;
4. S. M baron Rothschild;
5. Leopold de Lämel;
6. Edward Todesco — za najwyższem zezwoleniem towarzystwo bezimienne, mające się składać z wszystkich posiadaczów akcyi, które wedle postanowień niniejszych statutów wydanemi będą.

§. 2. Cel. Celem towarzystwa jest budowa i exploatacya kolei żelaznych, do których budowy i exploatacyi udzielone najłaskawiéj zostało koncesyonaryuszom najwyższe upoważnienie wedle §. 1. pomienionego wyżéj dokumentu konsesyi, albo względem których towarzystwu udzielonem będzie na przyszłość najwyższe zezwolenie.

§. 3. Firma. Towarzystwo nosi nazwę: »c. k. uprzywilejowana kolej galicyjska Karola Ludwika.« Firma ta zaprotokołowaną będzie w sposób prawem przepisany.

§. 4. Siedziba. Siedziba towarzystwa jest w Wiedniu, z agencyami stósownie do potrzeb w kraju i zagranicą.

§. 5. Trwanie. Stowarzyszenie zaczyna się z dniem ukonstytuowania, a kończy z upływem udzielonéj koncesyi. Zanim towarzystwo przystąpi do oświadczenia, że jest ukonstytuowaném, należy się wykazać z uiszczonéj 30-procentowéj wpłaty kapitału akcyjnego w sumie 40 milionów (§. 7.)

Rozdział II. Przeniesienie koncesyi.

§. 6. Przeniesienie. Koncesonaryusze i założyciele w §. 1. wymienieni przenoszą na towarzystwo bez wyjątku i zastrzeżenia wszystkie prawa nabyte mocą pomienionego dokumentu koncesyi z d. 3. Marca 1857 r.

W skutek tego zlania, wstępuje towarzystwo od chwili gdy dopełniony został ustanowiony §. 5. warunek jego ukonstytuowania, jako prawomocny następca w miejsce koncesyonaryuszów i założycieli z obowiązkiem uczynienia zadość wszystkim warunkom i zobowiązaniom z dokumentu koncesyi wypływającym.

Wydatki naprzód poczynione przez koncesyonaryuszów policzone będą towarzystwu, które takowe po sprawdzeniu onychże zwróci.

Rozdział III. Fundusz towarzystwa, akcye, wpłaty.

§. 7. Akcye Fundusz towarzystwa postanowiony w ilości 54 milionów złotych reńskich monetą konwencyjną, składa się z 270,000 akcyj po 200 złr. z których tymczasowo wydanych tylko będzie 200,000 od Nr. 1 do 200,000.

Na wypadek emisyi dalszych akcyj w ilości 14 milion. złr. od nru 200,001 do 270,000, w czem walne roztrzyga zgromadzenie zastrzega się pobieranie takowych al pari posiadaczom pierwotnie wydanych akcyj, w miarę posiadanych przez nich akcyj. Przy oznaczeniu téj emisyi, należy także naznaczyć termin zapadnięcia, w którym posiadacze pierwotnie wydanych akcyj prawo swoje wykonać mają. Wszakże ta dodatkowa emisya akcyj, w tenczas dopiero nastąpić może, gdy wpłaconem będzie 50% na dawniejsze akcye. Akcye wystosowane będą wedle załączonego tu formularza.

Fundusz przedsiębiorstwa może być powiększony na wniosek rady administracyjnéj uchwałą walnego zgromadzenia za pomocą wydania nowych akcyj z zastrzeżeniem Najwyższego przyzwolenia, jeżeli potrzeby towarzystwa wymagać będą pomnożenia funduszu.

Skoro 50% całego kapitału akcyjnego wpłaconem zostanie, tedy rada administracyjna może wnieść w zgromadzeniu walnem wydanie obligacyj pierwszeństwa i w razie przyzwolenia na to, wykonać do takiéj ilości i po takiéj stopie procentowéj, na jaką przyzwoli administracya państwa na szczególne podanie przedsiebiorstwa (§. 24 dok. konc.)

§. 8. Udział akcyj w majątku i zysku. Każda akcya daje prawo do stosunkowego udziału w majątku towarzystwa i w dochodach przedsiębiorstwa.

§. 9. Wydanie i przeniesienie akcyj. Po uiszczonéj 30% wpłacie wydane będą upoważnionym akcye brzmiące na okaziciela lub według żądania na imie właściciela. Własność pierwszych przenosi się przez proste wręczenie, gdy tymczasem przeniesienie akcyj brzmiących na pewne imie odbywa się za pomocą cesyi dołączonéj do akcyi, która na akcyi saméj umieszczoną być może.

§. 10. Modalności wpłat. Dalszych wpłat ratami, z których każda w żadnym razie więcéj jak 10% wynosić niemoże, zażąda każdoczesna rada administracyjna przez obwieszczenie w pismach publicznych §. 54 oznaczonych; ogłoszenie tego wezwania nastąpić winno przynajmniéj dwa miesiące przed ostatecznym terminem wpłaty, każdą razą oznaczyć się mającym.

Ci którzy pierwsi na kapitał towarzystwa podpisali, ręczą towarzystwu nawet w razie przeniesienia praw swoich na innych za 30% wpłatę ich udziału w akcyach, skoro zaś tylko ta pierwsza wpłata uiszczoną została, nieodpowiadają już pierwotni akcyonaryusze za dalsze wpłaty na akcye odstąpione innym posiadaczom.

§. 11. Wystosowanie akcyj. Akcye wycinane będą z księgi juxtowéj, która w archiwie towarzystwa przechowaną zostaje, i opatrzone suchym stęplem towarzystwa, tudzież podpisem dwóch członków rady administracyjnéj albo jednego członka i wyższego przez radę administracyjną do tego upoważnionego urzędnika towarzystwa.

Każda wpłata na akcyę potwierdzoną będzie na niéj saméj. Przy każdéj akcyi wydawane będą kupony prowizyi i dywidendy brzmiące na okaziciela (au porteur) wraz z tablonami.

§. 12. Złożenie akcyj do kasy towarzystwa. Rada administracyjna udzielić może pozwolenie do złożenia i przechowania akcyj w kasie towarzystwa w Wiedniu.

§. 13. Niepodzielność akcyj. Akcye są niepodzielne. Towarzystwo uznaje względem każdéj akcyi jednego tylko właściciela.

§. 14. Poddanie się akcyonaryuszów pod statuta. Posiadanie akcyj pociąga za sobą poddanie się pod statuta. Spadkobiercy akcyonaryuszów nie mogą pod żadnym pozorem żądać położenia pieczęci na dobra, pieniądze, papiery wartości należące do towarzystwa, ani się mięszać w jakikolwiek sposób do zarządu.

§. 15. Miejsce wypłaty. Wpłaty na akcye uskuteczniają się w kasie towarzystwa w Wiedniu, albo w upoważnionych do odbioru przez radę administracyjną domach bankierskich, instytutach bankowych, agenturach, w kraju i za granicą pod warunkami, które rada administracyjna oznaczy.

§. 16. Termin wpłaty i wypłaty całkowite. Każdy akcyonaryusz obowiązany jest uskutecznić zażądane wpłaty na akcye w oznaczonym terminie, jednakże wolno jest każdemu akcyonaryuszowi uczynić dalszą przedpłatę lub też całkowitą wpłatę na akcyę przed upływem przepisanych terminów wpłaty, w którym razie 5% prowizyi należeć mu się będzie.

§. 17. Skutki zaniedbania wpłat. Towarzystwo upoważnione jest od tych akcyj, na które wpłaty w swoim czasie uskutecznione nie były, policzyć właścicielowi 6%wą prowizyę zwłoki od dnia terminu zapadłego. Numera akcyj na które nieuskuteczniono wpłaty na dniu zapadłego terminu ogłoszone będą w pismach publicznych §. 54 oznaczonych.

Sześć tygodni po temże obwieszczeniu, jeżeli takowe bez skutku pozostało, upoważnione jest towarzystwo do uznania tych akcyi za przepadłe i do sprzedania natomiast przez meklerów duplikatów, oznaczonych tym samym numerem co i akcya przepadła.

Akcye na których przepisane potwierdzenie wszystkich zapadłych wpłat nie jest wyrażone nie mogą być przedmiotem ważnych transakcyj.

§. 18. Odpowiedzialność akcyonaryuszów. Akcyonaryusze odpowiadają tylko do wysokości kapitału akcyjnego po za którą niema miejsca żadne zażądanie, z wyjątkiem prowizyi zwłoki w §. 17 pomienionéj.

§. 19. Amortyzacya akcyj. Zgubione akcye i kupony muszą być we właściwych sądach amortyzowane, ażeby natomiast nowe dokumenta otrzymać można.

Dalsze przepisy o administracyi itd. opuszczamy.

Włochy.

(Kor. Kr.) Rzym, 14. Września. — Izraelici rzymscy chcieli dać także dowód przywiązania swego do papieża, i uczcić powrót, który tak wieczne miasto uradował. Dnia 5go i 6go Września plac Cenci oświecono jak najwspanialéj. Naprzeciwko kolegiów katdetów i pałacu, niegdyś sławnéj Beatryksy Cenci, która na stosie zginęła, a którą pędzel guida unieśmiertelnił. wznosił się łuk tryumfalny rysunku znakomitego żydowskiego budowniczego pana Sorra, opierający się na doryckich kolumnach. Nad gzemsem jego, pod herbem papiezkim, czytano następny napis po włosku:

AL. MAGNANIMO. PIO. PAPA. IX.
NEL. DESIDERATO. RITORNO. ALLA. SVA. ROMA.
GL' ISRAELITI.
COMMOSSI DA. SENTIMENTO. PERENNE.
DI. DIVOZIONE. DI. GRATITVDINE. DI. AMORE.

(Wielkomyślnemu Piusowi IX. papieżowi, za pożądanym powrotem do swego Rzymu, zydzi powodowani wiecznem uczuciem przywiązania, wdzięczności, miłości.)

Po bokach łuku zwracały uwagę śliczne jonickie kolumny z kapitelami i podstawą misternie ozdobioną, a między niemi napisy hebrajskie stósowne do okoliczności, którebyśmy tutaj radzi przetłomaczyli, gdyby nie były tak długie. Wszyscy izraelici dni tych, tak bogaci jak ubodzy, oświecili domy swoje, a w całem Gheto nie było jednego oksa bez światła. Przez te dwa wieczory był wielki spacer starozakonnych obojéj płci odzianych w odświętne suknie i w krynoliny przed szkołą katalańską oświetloną woskowemi pochodniami; wszystka młodzież żydowska muzykę znająca odśpiewała chórem hebrajskie hymny ułożone na cześć ojca św. przez uczonych rabinów Prospera z Veroli i Amafio z Segni, z których ostatni jest ze swoich komentarzy Talmudu. Zapne współwyznawcy w Polsce ucieszą się z téj manifestacyi względem wielkiego papieża, którego włoscy izraelici uważają za swego wybawiciela.

Turcya.

Konstantynopol, 19. Września. — Onegdajszego dnia wieczór około $10\frac{3}{4}$ godziny dało się tu uczuć wielkie wstrząśnienie ziemi, które ludzi głębokim snem ujętych przebudziło.

— Ostatnie nowiny z obozu Czerkiesów są mniéj pomyślne i każą wierzyć, że tym razem wiadomości i zwycięztwa Rosyan są prawdziwe.

— Od kilku dni obiega tu wieść o spisku na życie sultana. Sprzysiężonych wykryto i usunięto.

— Z Jass donoszą pod dniem 26. Września, że komisya europejska, zasiadująca w Bukareszcie upoważniła dwóch ze swych członków pp. Bulwer i Bassilego do udania się do Jass celem porozumienia się z nowo obranym dywanem *ad hoc*. Panów tych oczekiwano 26. w Jassach, gdzie dywan na nastąpioną odezwę w 8 dniach ma się zebrać.

Kronika miejscowa.

Poznań, 30. Września. — Śród ciszy u nas od tygodnia panującéj, nagły zjazd do Poznania obywatelstwa od trzech dni zwrócił na siebie naszą uwagę. Dowiedzieliśmy się nareszcie z czynionych przygotowań, że sz. pani Mańkowska wydaje swoją córkę a wnuczkę pamiętnego z dziejów naszych śp. jen. Dąbrowskiego, za p. Mieczysława hr. Kwileckiego syna zgasłego śp. Hektora Kwileckiego. Wczoraj więc o godz. 7 na wieczór odbył się w katedrze ślub uroczysty, który dał dostojnéj młodéj parze JArcypasterska Mość i przemówił stósownie do okoliczności słowami pełnemi namaszczenia. Przed wyjazdem jeszcze do kościoła zagrała muzyka serenadę przed pomieszkaniem panny młodéj, do którego wnijście było rzęsiście iluminowane i wieńcami przybrane. Niedziwimy się wcale, iż na taką uroczystość domów tak wysoko u nas cenionych i poważanych, zgromadziła się nasza publiczność tak przed pomieszkaniem panny młodéj, jakoteż w katedrze, tak licznie, iż przecisnąć się niemożna było między tłumami. Jak się żegnała panna młoda z domem rodzicielskim, jak odebrała błogosławieństwo macierzyńskie, i jak się sam akt ślubny odbył, tego niepodajemy, bo dla natłoku niebyliśmy tego świadkami, ale to notujemy, że asystencya nasza była bardzo liczna i okazała na tym ślubie.

Bydgoszcz, 28. Września. — Na sprawę wytoczoną przez tutejszy magistrat przeciw gminie tutejszéj katolickiéj o zwrot zaliczonych 238 tal. 5 sgr. 6 fen. na zabudowania duchowne, zgromadziło się w dn. 26 b. m. około 1500 zapozwanych parafian i zalegli nietylko wszystkie pokoje sądowe, ale podwórze, sienie i ulice przyległe. Gdy się okazało rzeczą niepodobną z tak licznie zaskarzonymi odbyć sprawę, oświadczono ze strony sądu, aby tłumy spokojnie się rozeszły do domów. Usłuchano rozkazu nakoniec i śród okrzyków hurra! rozchodzono się na wszystkie strony. Sąd podobno postanowił inną drogę wynaleść na zapozwanie zaskarzonych. Zapozwani żądają dowdzenia, iż byli parafianami wówczas, gdy zaliczenia uczynił magistrat na budowle duchowne katolickie, a to podobno trudne dowodzenie.

W Przechowie pod Świeciem wybuchnął ogień w dniu 22 b. m. i spalił cały folwark z wyjątkiem domu mieszkalnego. Ośm budynków, cały inwentarz nieżywy i cały sprzęt poszedł z dymem, równie jak 8000 sążni drzewa fiskusa, które ustawiono pod tym folwarkiem na sprzedaż przez licytacyą. Ogień wyszedł w stodole, w któréj nikt niebył przez cały dzień, widoczna, że ogień podłożono. Pożar trwał przez dni kilka, a dziedzic tego folwarku Engelhardt poniósł szkodę 12,000 tal. wynoszącą.

Rozmaite wiadomości.

W drugim zeszycie »Wieńca,« przeznaczonego Stanisławowi Jachowiczowi, czytamy bardzo trafne określenie kobiety, przez znaną autorkę panią Paulinę Krakow. Nie ma bo też zaprawdę trudniejszéj do rozwiązania zagadki nad kobietę, a jednak zacna autorka, w tych kilku wierszach, któremi zakończa zdanie swoje o kobiecie, a które tu przytaczamy, najzupełniéj wywiązuje się z tego zadania:

. . . .

»Gdy myśli porządnie, i serce ma czyste,
Gdy od czczych uniesień i marzeń jest wolna,
Gdy szczerze dla drugich poświęcić się zdolna,
Gdy ziemię swą kocha uczuciem poczciwem,
Gdy myślą od pracy, do Boga aż sięga,
O! wtedy kobieta, jest świętem ogniwem,
Które ziemię z niebem sprzęga!«

— W teatrze Fryderyka Wilhelma w Berlinie, nateżą do składu opery, śpiewaczka pani Hoffman Majeranowska i śpiewak Czechowski.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 30. Września 1857.

Zyto (węcpel po 25 szefli) przy ograniczonym odbycie, mniéj płaci, na Październik Listopad $35\frac{5}{6}$ pł., na Listopad Grudzień $37\frac{1}{4}$—37—$36\frac{3}{4}$ pł., na Grudzień $37\frac{2}{3}$—$\frac{1}{2}$ pł., na wiosnę 46 pł. i list.

Okowita (beczka po 9600 % Trallesa) głównie na Wrzesień znacznie niżéj, likwidacya na ult. niewstrzymała handlu a mianowicie na Październik umówiono znaczne dostawy; wypowiedziano 30,000 kwart, na miejscu (bez beczki) 22—23 (z beczką) na bieżący miesiąc 22—$21\frac{5}{6}$—21 pł., na Październik 21—$20\frac{5}{6}$ pł. i pien., na Listopad Grudzień $19\frac{1}{2}$ pł., na Kwiecień Maj $20\frac{1}{4}$ pł.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 29. Września.

Pszenica 50—82 tal.

Żyto 45—$\frac{1}{2}$ tal., na Wrzesień Październik i Październik Listopad $44\frac{1}{2}$ do $\frac{3}{4}$ tal., na Listopad Grudzień 44—$\frac{3}{4}$—$45\frac{1}{8}$—45 tal., na wiosnę $47\frac{1}{2}$—47 do $\frac{1}{4}$ tal., na Maj Czerwiec $47\frac{1}{2}$—$\frac{1}{4}$ tal.

Owies 32—36 tal., na Wrzesień Październ. 32 tal., na wiosnę $33\frac{1}{2}$ tal.

Olej rzepiowy $14\frac{11}{12}$ tal., na Wrzesień Październik $14\frac{11}{12}$—$\frac{23}{24}$ tal., na Październik Listopad $14\frac{19}{24}$—$\frac{5}{6}$ tal., na Listopad Grudzień $14\frac{3}{4}$ tal. na wiosnę $14\frac{13}{24}$—$\frac{2}{3}$ tal.

Okowita $27\frac{1}{2}$—27 tal., na Wrzesień $28\frac{3}{4}$—27—$\frac{3}{4}$—$\frac{1}{4}$ tal., na Wrzesień Październik $26\frac{3}{4}$—$27\frac{1}{4}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Październik Listopad $24\frac{3}{4}$—$\frac{1}{4}$—$\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień 24—$\frac{1}{4}$—24 tal., na Grudzień Styczeń $23\frac{3}{4}$ tal., na Kwiecień Maj $24\frac{3}{4}$—$\frac{1}{2}$ tal

Szczecin, 29. Września.

Pszenica 66—80 tal., na wiosnę 69 tal.

Żyto $42\frac{1}{2}$—44 tal., na Wrzesień Październik i Październik Listopad $42\frac{1}{2}$ tal., na wiosnę $46\frac{1}{2}$ tal.

Olej rzepiowy $14\frac{3}{4}$ tal., na Wrzesień Październik $44\frac{11}{12}$ tal., na Kwiecień Maj $14\frac{1}{2}$ tal.

Okowita na Wrzesień $13\frac{3}{4}$ pct., na Wrzesień Październik $13\frac{7}{8}$ pct., na Październik Listopad i na wiosnę 15 pct.

Przybyli do Poznania 30. Września.

BAZAR: hr. Miączyński z Pawłowa, Jaraczewski z Lipna, Kierski z Podstolic, Mikorski z Wyganowa, Przyłuski z Starkowca.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Bronikowski z Kocieszyna, Treskow z Wierzonki, Łaszczyński z Grabowa, Wągrowska z Polski, Dzierski z Winnicy, Knothe z Bremen, Jaraczewska z Lipna, Hirte z Kolonii, Neustädter z Szczecina, Weidner z Lipska, Donath z Szweinfurthu, Kawerau z Berlina.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: ks. Sułkowski z Rydzyny, hr. Taczanowski z Taczanowa, hr. Potulicki z W. Jezior, Chłapowski z Bonikowa, Ostrowski z Gułtow, Prądzyński z Torunia, Dann z Wrocławia.

HOTEL DU NORD: hr. Żółtowski z Czacza, Zakrzewski z Cichowa, Tomicki z Czerlina, Janiszewski z Baszkowa, Frankenstein z Dünow, Tiemann z Szczecina, Glass i Horing z Kościana.

POD CZARNYM ORŁEM: Salfeld z Bułakowa, Nowacki i Langiewicz z Chłądowa, Gabe z Strzałkowa, Heimann z Berlina, Kolbenach z Rogoźna, Rohrmann z Chrząstowa, Bogiliński z Chyb, Cetkowski z Orpiszewka.

HOTEL BERLINSKI: Schleussner z Schlossvorwerk, Oloff z Torunia, Jaskoski z Środy, Elendt z Międzychodu, Baschke z Szczecina, Bruch z Berlina, Gottgetreu z Czarnkowa, Wollmann z Borku, Wolański z Barda, Cegielski z Wodek, Düschel z Gutowitz.

HOTEL PARYZKI: Gozimierski z Wągrówca, Jarecki z Pogorzeli, Stoss z Malczewa, Jarantowski z Wszemborza, Iffland z Lubowa, Gieburowska z Zgierzynka.

POD BIAŁYM ORŁEM: Johannes z Waliszewa, Riemer z Wrześni, Grunenberg z Rogoźna, Wolffsohn z Lwówka, Landsberg z Kościana, Bergas z Grodziska, Haase i Sonnenberg z Żerkowa.

POD ZŁOTYM ORŁEM: Koschmider z Klenki, Rodt z Żegocina, Ehrlich z Nowegomiasta, Licht z Pobiedzisk.
POD TRZEMA LILIAMI: Lewandowski z Kościana, Winnicki z Góry, Neumann z Wrześni, Augustin z Ostrowa, Dutkiewicz z Kamieńca.
HOTEL WROCŁAWSKI: Rosenthal z Schöneck.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Gellera z Allenstein, Brache z Śremu, św. Marcin 14; Karczewski z Warszawy, ul. Wrocławska 20; Gennermann z Stolpi, Garbary 52.

Moja najdroższa żona Jadwiga z Wilkońskich Lniska z Łyńca zakończyła na dniu 26. Września r. b. o 4téj godzinie z popołudnia życie doczesne. — Pogrzeb odbędzie się 30. Września w Wapczu pod Chełmnem, na któren krewnych i przyjaciół zaprasza Mateusz Lniski.

Księgarnia N. Kamieńskiego i Spółki w Poznaniu odebrała:

	Tal.	Sgr.
Kolman, o rólnictwie i ekonomii wiejskiéj we Francyi, Belgii, Hollandyi i Szwajcaryi, przełożył Zdzitowiecki	1	20
Hofmanowa z Tańskich, Karolina nowe wydanie	1	20
Longfellow H., złota legenda. Ewangelina, powieść z dziejów anglo-amerykańskich	1	5
Stanisław Leszczyński i Polska w pierwszéj połowie 18. wieku, przez autora Ukrainy i Zaporoże z dwiema rycinami 2 tomy	3	20

Dalszy ciąg historyi naturalnéj Leśniewskiego.

OBWIESZCZENIE.

Dostawa artykułów żywności dla wszystkich zakładów miejskich na rok 1858 poruczoną zostanie w drodze submissyi.

Piśmienne podania, zapieczętowane, i na kopercie jako takie należycie oznaczone, przyjmowane będą w naszéj Registraturze i to:
1) względem chleba i bułek
aż do dnia 16. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
2) względem mięsa wołowego, skopowego, cielęcego, wieprzowego i słoniny
do dnia 17. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
3) względem masła
do dnia 19. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
4) względem kaszy perłowéj, średniéj, jęczmiennéj, owsianéj, tatarczanéj drobnéj kaszy
do dnia 20. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
5) względem kartofli, grochu, bobu, cebuli, kwaśnéj kapusty
do dnia 21. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
6) względem mąki pszenicznéj i żytniéj
do dnia 22. Października r. b. przed południem do godziny 12téj,
7) względem ryżu, imbieru, pieprzu, angielskich korzeni, bobkowych liści,
do dnia 23. Października r. b. przed południem do godziny 12téj.

Każdy interessent złoży przy podaniach na dotawę:
ad 1. kaucyą w ilości 100 Tal.
ad 2. » » » 150 »
ad 3. » » » 30 »
ad 4. » » » 100 »
ad 5. » » » 50 »
ad 6. » » » 100 »
ad 7. » » » 25 »
w gotówce do kassy kamlaryjnéj.

Podania, nie osobno na każde dostawić się mające artykuły oddane, uwzględnione nie będą.

Inne warunki submissyjne są w naszéj Registraturze do przejrzeı ia.

Poznań, dnia 15. Września 1857.

Magistrat.

Nowy rok szkolny w Królewskiém Gimnazyum Stéj Maryi Magdaleny rozpoczyna się **dnia 5. Października, w poniedziałek.** Tegoż dnia odbywać się będzie zgłaszanie się i examinowanie nowych uczni z miasta ***Poznania;*** a dla zamiejscowych wyznacza się następny dzień **wtorek, 6. Października.** Nauki zaś rozpoczną się **z dniem 7. Października, w środę.**

Dyrektor Królewskiego Gimnazyum Stéj Maryi Magdaleny.

Klassa przygotowawcza przy szkole realnéj poznańskiéj.

Półrocze zimowe zaczyna się 5. Października w poniedziałek o 8éj z rana.

Brennecke.

AVIS.

Le soussigné fabricant vient d'établir un grand dépôt de ses lampes excellentes au mécanisme modérateur en bronce, porcelaine et cristal chez Mr. H. Klug à Posen, mettant en état le dit Mr. Klug de rendre ces objets de luxe au prix fixe et très-modique de la fabrique même.

Paris, 64. rue Saintonge.
au mois de Septembre 1857. ***C. A. Gruzner.***

C'est par rapport à cet avis que j'ai l'honneur de recommander aux habitans de la ville et du Grand-Duché de Posen mon établissement et surtout mon magasin, monté de toutes espèces de lampes au mécanisme modérateur et d'autres objets métalliques, et de déclarer en même temps que je me chargerai de toutes ces réparatures qui sont du ressort de la lampisterie. ***H. Klug,***
Rue Frédéric, vis-à-vis de l'Édifice de la „Landschaft."

Godny zalecenia każdéj familii, wyborny na podróżach lądowych i morskich, na polowaniu etc.

Boonekamp of Maag-Bitter,

znany pod dewizą

„Occidit, qui non servat"

U ***wynalazcy*** i jedynego destyllatora **H. Underberg-Albrecht,** ***nadwornego liweranta JJ. KK. WW. Księcia Pruskiego,*** jako też ***Księcia Fryderyka Pruskiego,*** przy ratuszu w Rheinbergu nad Renem dolnym.

Ulepek ten znany przez swe nadzwyczajne przymioty osięgnął już po wszystkich głównych miejscach Europy, niemniéj na większych targach innych części świata takie wzięcie i pokup, iż uważam za zbyteczną rzecz zapuszczać się w bliższe jego opisy. Zalecam go szczególniéj przy teraźniejszéj porze roku, nie tylko do zwyczajnego użycia, ale jako likwor wzmacniający żołądek używany w wodzie osłodzonéj, i jako napój chłodzący-wzmacniający.

Ku większéj wygodzie szanownéj publiczności, założyłem ***Debit*** dla W. X. Poznańskiego u Pana ***Jakóba Appel*** w Poznaniu, gdzie można dostać mego ***Boonekamp of Maag-Bitter*** prawdziwego.

Odwołując się do powyższego oznajmienia, polecam ten ***Boonekamp of Maag-Bitter*** jak najusilniéj i daję przedającym przyzwoity rabat.

Jakób Appel, w **Poznaniu,** strona pocztowa Nr. 9.

Księgarnia N. Kamieńskiego i Spółki poleca guwernantkę posiadającą prócz innych wiadomości i muzykę.

Od Solitera leczy w 2. godzinach bez boleści i niebezpieczności **Dr. Bloch** we Wiedniu. Bliższe listownie. Lekarstwo z programem do rozesłania.

Z początkiem Listopada rozpocznę mój kurs tańca w Poznaniu, o czém zawiadamiam Szanowną Publiczność. Xiąż, dnia 26. Września 1857.

Kornel Szczepański.

Dom narożny w Grodzisku,

w którym od lat 20. znajdował się Handel wina i korzeni, jest na tychmiast do sprzedania. O bliższych warunkach dowiedzieć się można u Sekretarza powiatowego pana ***Krüger,*** mieszkającego w tymże domu.

Wyprzedaż.

Wszystkie zapasy Cygar, Tytuniów, Tabaki, Herbaty itd. itd. sprzedaję po cenach wkupna. — Szczególnie polecam stare Cygara Hawańskie, które przy teraźniejszych wysokich cenach tytuniów w mnie tanio nabyć można.

Grzegorz Jankowski,
ulica Wilhelmowska 21. w hotelu Drezdeńskim.

Pokrywanie dachów

dachówką, tekturą smołowcowaną i łupkami
wykonywa w jak najkrótszym czasie i po cenach umiarkowanych

J. May, dekarz w Poznaniu
ulica Św. Marcińska Nr. 23.

Od dnia 1. Października r. b. jest kantor mój przy Wilhelmowskiéj ulicy Nr. 25. w domu złotnika Wiśniewskiego.

Wilhelm Schmaedicke.

Mieszkanie moje przeniosłem z Poznania do ***Ostrowa.*** Dr. ***Moczyński,*** lekarz prakt.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 29. Września 1857.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	99¼
dito z roku 1850.	4½	99½	—
dito z roku 1852.	4½	99½	—
dito z roku 1853.	4	94	—
dito z roku 1854.	4½	—	99⅓
Obligi długu skarbowego	3½	—	81½
dito premiów handlu morskiego	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	3½	—	79
dito miasta Berlina	4½	—	99½
dito dito	3½	—	80
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	3½	—	82½
dito Prus Wschodnich	3½	—	—
dito Pomorskie	3½	—	83¼
dito W. X. Poznańskiego	4	—	99¼
dito W. X. Pozn. (nowe)	3½	—	—
dito Szląskie	3½	—	—
dito Prus zachodnich	3½	—	78¾
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	89
Louisdory	—	—	110⅞
Akcye kolei żelazn. Starogr Poznańsk.	3½	97	—

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

Dnia 30. Września 1857 r.	od tal.	od śgr.	od fn.	do tal.	do śgr.	do fn.
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	2	20	—	2	25	—
Pszenicy średniéj	2	10	—	2	15	—
Pszenicy ordynaryjnéj	—	—	—	—	—	—
Żyta przedniego, szefel	1	15	—	1	16	—
Żyta lżéjszego	1	12	6	1	14	—
Jęczmienia dużego, szefel	1	17	6	1	22	—
Jęczmienia małego	1	17	6	1	20	—
Owsa, szefel	1	1	—	1	3	—
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—	—	—
Rzep zimowy	—	—	—	—	—	—
Rzepik latowy	—	—	—	—	—	—
Tatarki szefel	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	15	—	—	17	—
Masła, garniec	2	15	—	2	20	—
Siana, centnar	—	—	—	—	—	—
Słomy, kopa po 1200 funt	—	—	—	—	—	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80% Tral.						
dnia 29. Września	23	5	—	23	25	—
dnia 30. »	22	—	—	23	—	—